Ordinis Carmelitarum Prouinciæ Bethycæ.

Eme, & Rme Dne. NOn valentes DD. contrarij Defensores assertam nullitatem nostri Capituli rationum pondere, & punctualium authoritatum allegatione probare, procurant nos opprimere scripturarum mole, & philacterijs, quæ, vt dicebat *Decius cons. 699. num. 3.* secutus à *Fattinello resp 110. num. 7. tom. 1. in Romana Curia non leguntur.*

Perstringendo autem contrarias cricticationes, repetitur, magnaque dos attribuitur prætensæ restrictiuæ sex dumtaxat Religiosorum, factæ ab Emo Præside.

Cęterum vltrà legales responsiones, eidem obiecto in Iure datas in nostris scripturis ex gratia reassumendis, vellem hic habere centum linguas, & centum ora, iuxtà phrasim Virgilij, ad me explicandum circa sequentem innegabilem facti circumstantiam, aduersus quam libenter replicationem viderem.

Excellentissimus Præses, post nominationem sex dignissimorum Religiosorum, factam coherenter ad disposita in nostris Constitutionibus, *part. 4. cap. 15. de elect. Prouincial. nu.* 2. ad consuetudinem, in nostra Religione vigentem, & in illa notoriam, de qua *Passerin. de elect. cap. 2. num. 7. Donat. rer. Regular. tom. 2. quæst.* 10. *n* 10. *& Lezzan. Carmelita oper. mor. tom. 1. cap. 15. num.* 109., *& seqq.* Et ad facultates ei attributas in Literis patentibus Patris Generalis, à Sanctissimo D. N. specialiter confirmatas, *Disse, e tornò à replicare, che l'elezzione poteua cadere in qualsiuoglia proposto da S. E. & in qualsiuoglia del gremio, che fusse atto à quel ministero:* Tertiò repetendo, *che secondo la loro conscienza dassero il uoto à quello, che li gusterà maggiormente, dando à ciascheduno la libertà, e lasciandoli nel loro libero arbitrio, e spontanea volontà:* Quo libero arbitrio, spontaneaque voluntate multi vocales vsi fuerunt, dando votum alijs, vltrà nominatos ab Excellentissimo Præside, inter quos habuit etiam vota P. Gonzalez Aduersarius.

Ex quibus remanet manifestum, quod prætextus restrictiuæ exaduerso magnificatus, est verum ens rationis.

Nec subsistit, quod facultas, P. Generali data in nostris Constitutionibus restricta sit ad determinatam speciem Religiosorum, puta ad Magistros, non autem ad certas personas: contrarium enim oculis corporeis legitur in dd. Constitutionibus, cuius verba sunt hæc: *Nullus potest eligi in Prouincialem, nisi fuerit nominatus, & præsentatus Gremialibus Capituli à Priore Generali, vel eius Vicario.* Necnon oppositum ad placitum Generalium pro tempore fuisse practicatum, docemus in *præsenti Summario num.* 1.

Quæ, vt diximus, & oportunè repetimus, dicta sint ad materiæ ornatum, quia obiectum, hoc plus iuste exaggeratum, non habet facti

assi-

assistentiam ex dicta innegabili circumstantia, & clara declaratione Excellentissimi Præsidis; *Che dassero il voto à quello, che li gustarà maggiormente dando à ciascuno la libertà*. Egregiè *Bordon. resolut. mor. 26. quæst. 8. num. 25.*, *& melius Donat. rer. regul. tom. 1. tract. 1. de natur., & form. elect. quæst. 10. num. 9., & Rot. dec. 37. n. 24. & seqq. coram Ottobono*.

Est merum æquiuocum prætendere quod, Constitutiones nostri Ordinis, demandantes *nullum eligi posse in Prouincialem, nisi fuerit nominatus, & Præsentatus Gremialibus Capituli a Priore Generali*, sint oppositæ Iuri communi; Quià electio ad nominationem, & præsentationem est vna ex speciebus electionis, à Iure communi approbatæ non autem Iuri oppositæ, vt practicari videmus in Beneficijs de Iurepatronatus, etiamsi animarum curam annexã habentibus ex adductis ad *Barbos. ad Concil. sess. 24. de reformat. cap. 18. n. 147. & seqq.* sicuti autem est in potestate electorum restringere electionem ex propria voluntate ad certum numerum personarum, ità nescimus videre quare tota nostra Religio mediantibus suis Constitutionibus non potuerit eligere d. speciem Electionis ad nominationem, à Iure approbatæ, ad quem effectum non est necessaria approbatio Apostolica in forma specifica, quæ requiritur solum in ijs, quæ sunt contra Ius commune, vt notat *Card. de Luc. de Iudic. disc. 35. num. 62.*

Repetitur paritèr exclusio P. Vicarij, Rectoris Collegij Diui Alberti Hyspalensis.

Diximus autem, & constanter repetimus, quod iste Religiosus erat incapax votandi, vti seru. seruandis excommunicatus à Delegato Apostolico Reuerendissimi Hyspaniarum Nuncij.

Ea verò, quæ ad probandam nullitatem eiusdem excommunicationis latissimè adducuntur in contrario Restrictu, illius iustitiam potiùs confirmant, satisque est respondere, quod non pertinebat ad Religiosos, in Vigilia Capituli, diiudicare de viribus dictæ Excommunicationis, promulgatæ ab Apostolico Delegato, quædum non ostendebatur reuocata, semper obstabat, neque poterant vocales illum admittere ad votandum, contra quem vrgebat excommunicatio, lata à d. Apostolico Delegato.

Æquali iustitia admissus non fuit ad votandum P. Vicarius Prior Conuentus Vrsaonensis, quia constans in facto est, quod constitutus fuerat talis paucis mensibus ante Capitulum; In nostris autem Constitutionibus *lib. 2. cap. 2. num. 11.* declarantur nullæ, irritæ, & nullius efficaciæ similes electiones, quæ fiunt infra octo menses immediatè præcedentes Capitulum Prouinciale.

Admissio ad votandum vnius, vel alterius Religiosi, qui prætenditur exaduerso inhabilis, mirum in rei veritate est, quod exaduerso repetatur, dum ex probatis in nostro *Summario num. 1. lit. F.* remanet manifestum in facto, quod in speciali sessione habita prò Vocalium legitimatione Excellentissimus Præses ter petiit à Vocalibus, an in Capitulo adessent aliqui, patientes defectum, & inhabilitatem ad votandum, post quas interrogationes, conti-

cuere

cuere omnes, nullaque vox audita fuit in contrarium; In Iure verò, seù in nostris Constitutionibus *part.4. cap.11.num.2.* literaliter determinatur, vt in tali casu Electores illi, qui non allegarunt defectus, & inhabilitates Vocalium in dicta sessione, præcisè ordinata ad finem recognoscendi eorum habilitates, non possint ampliùs audiri, & Electio summa pace celebrata, valida sit.

Maiori insubsistentia laborant ea, quæ repetuntur, circa somniatum metum, qui vna voce excluditur ab omnibus ferè Vocalibus, quorum præcisa verba registrata fuerunt in nostro Memoriale additionali à §.4. vsque ad §.23. ex gratia recognoscendo.

Epilogatis huiusmodi quatuor assertis nullitatibus in contrario Restrictu §.35., fit transitus ad reiectionem sanationis nostræ Electionis, cum supposito, quod illa sit vndique insanabilis, vti euidenter nulla, quod cum nullo modo subsistat, humillimas repetimus preces pro affirmatiua resolutione nostri Dubij, procedendo iuxtà regulas Iuris.

Ceterùm in hac etiam parte, ad materiæ ornatum subiungimus, quod quando prætensæ nullitates, quales sunt illæ exaduerso inculcatæ, innituntur Iuris solemnitatibus, neque probantur machinationes dolosæ, & similes punibiles actus, Praxis Sacrarum Congregationum est ad omnem scrupulum tollendum easdem electiones sanare, vt notant *Matta de Causis Consistorialibus sess.20. num.44. Card. de Luc. de Canon. disc.27. num.1. & seqq. & de Regular. disc. num.94. & 95. & disc.2. num.2. & disc.11. n.12., & disc.53. n.4.*

Quæ omnia eò faciliùs practicari solent, quando (iuxtà præcisos terminos nostri casus) Electus est in pacifica possessione sui muneris; Quando ad illud vnanimi consensu Vocalium electus fuit; Et quando veridicum adducitur Testimonium eius bonarum qualitatum, quæ in nostro casu comprobantur ex attestatione Reuerendissimi P. Procuratoris Generalis nostri Ordinis, data in præsenti *Summario num.2.* & ex alia P. Secretarij Generalis nostræ Religionis datæ in d. nostro *Summar. n.3.*

In quorum conflictu nulla ratio habenda est affectatarum attestationum aliquorum Religiosorum nostræ Prouinciæ, qui non possunt in hac Causa duplicem facere figuram, Testium nimirum, & Accusatorum, vt alium quidem finem, sed presenti casui accomodatum notat *P. Segneri nella Predica 35. num.9.* ibi: *Qui sono l'istessi Accusatori, Emoli, e Testimonij*: Et quod magis est, de eisdem Aduersariorum attestationibus verificantur ea, quæ his verbis notat *Gallef. de Iustit. annat. num.13. Omnia in illis contenta plena sunt odii, dissidij, & ambitionis.*

Tractatus demùm concordiæ, cum quo sigillatur contrarius Restrictus, circà illam se diffundes à §.56. vsque ad finem, continet quidem aliquam veritatem, sed multis abundat gratuitis contrariis assertionibus, dum difficultates illi non assentiendi ortum habuerunt à defectu potestatis illorum Religiosorum qui occasione præ-

sentis

ſentis controuerſiæ moram faciunt in Vrbe, quæ omnia æquali ſubmiſſione, & veritate candidè expreſſerunt in folio Eño Ponenti communicato, & per extenſum regiſtrato *in præſenti Summar. n.4.*

Non omittentes in hac parte enixè rogare *Eminentiſſimos* PP. vt dignentur obſeruare, quod media ad introducendam, & conſeruandam pacem in noſtra Prouincia ſummo ſtudio quæſita, & æquali attentione ſtabilita fuerunt in Capitulo ab Exño Præſide, omnibus Capitularibus pluries auditis, necnon cum conſilio grauiſſimorum Religioſorum; inter quos numeratur P. M. de Lara qualificator S. Officii, quid id teſtatus fuit *in noſtro primo Summar. nu.6.* ibi -- *Amico, ſono otto, ò noue giorni, che ſtò lauorando in queſto Conuento con l'Illuſtriſſimo Signor Arciueſcouo di Siuiglia, acciòche ſi faccia con la meglior pace, che ſia poſſibile.* Quod cum ad finem perductum fuerit, mediantibus 75. concordantibus Votis, & 79. ex quibus compoſitum fuit d. Capitulum, quælibet immutatio diſpoſitorum in d. Capitulo exaduerſo prætenſa, dat Cauſam nouæ perturbationi eiuſdem pacis, & quietis d: Prouinciæ, quod non videtur permittendum; Præcipuè quia poſt idem Capitulum, *neque in ſcriptis, neque in voce querela vlla contra Perſonam, & regimen hodierni P. Prouincialis, neque quid minimum ex illa Prouincia audiuimus; Quod ſi res ſecùs ſe haberet, aliter eſſe non poſſet, quin ad noſtri veniſſet notitiam, ratione noſtri Officij:* Sunt verba R. P. Prioris Generalis in atteſtatione data *in d. præſenti Summar. num.2.* quæ omnem meretur conſiderationem, quia querulæ voces Religioſorum non ſolent facilè ab illis admitti, neque recipi, attenta notitia qualitatum ſuorum ſubditorum, iuxtà ea, quæ ſcripſit S. Franciſcus Borgia Carolo V. Imperatori, regiſtrata in eius vita à Ribadeneira *lib.2. cap.13.* ibi -- *Pare, che ſi debba dare più credito à noi, che viuiamo in eſſa, che à quelli, che viuono fuori.*

Quarè &c.

Dominicus Urſaya Aduoc.

Gaſpar Petraglia.

SACRÆ CONGREGATIONI

Epiſcoporum, & Regularium

Eño, & Rño D.Card.

S. AGNETIS

Ordinis Carmelitarum Prouinciæ Boeticæ

PRO

Rño P. Didaco Thoma de los Rios & litis &c.

CONTRA

R. P. Ioſephum Gonſales Sandoual, & litis &c.

Reſponſio:

Typis Zinghi, & Monaldi 1726.